Hemelvaartsdag 2026

Welkom, waarbij de ZWO-kaars wordt aangestoken

Zingen ‘Ga dan op weg’(melodie NLB 868): 1 en 2
De tekst is van Jacqueline Roelofs-van der Linden, uit de bundel Scheppende Kracht

1 Ga dan op weg en laat hoop en verwachting je leiden
ook al zijn pijn en verdriet door geen mens te vermijden.
Wees niet bevreesd, ga en vertrouw op de Geest
die je van angst zal bevrijden.

2 Ga dan op weg en ontmoet op je reis medemensen,
geef aan een ieder al wat jij jezelf toe zou wensen.
Dan, onder 't gaan, zul je de ander zien staan
en overschrijd je je grenzen.

Bemoediging en groet, waarna wij nog staande het 3e couplet zingen van ‘Ga dan op weg’

3 Ga dan op weg en schud af al je twijfels en zorgen,
ga en ontdek wat vandaag nog voor jou is verborgen.
Houd op het Licht, altijd je ogen gericht
dat zal je kracht zijn voor morgen.

Gebed

We lezen Matteus 28: 16-20 en Lukas 24: 50-53, omlijst door NLB 273: 1, 2 en 3
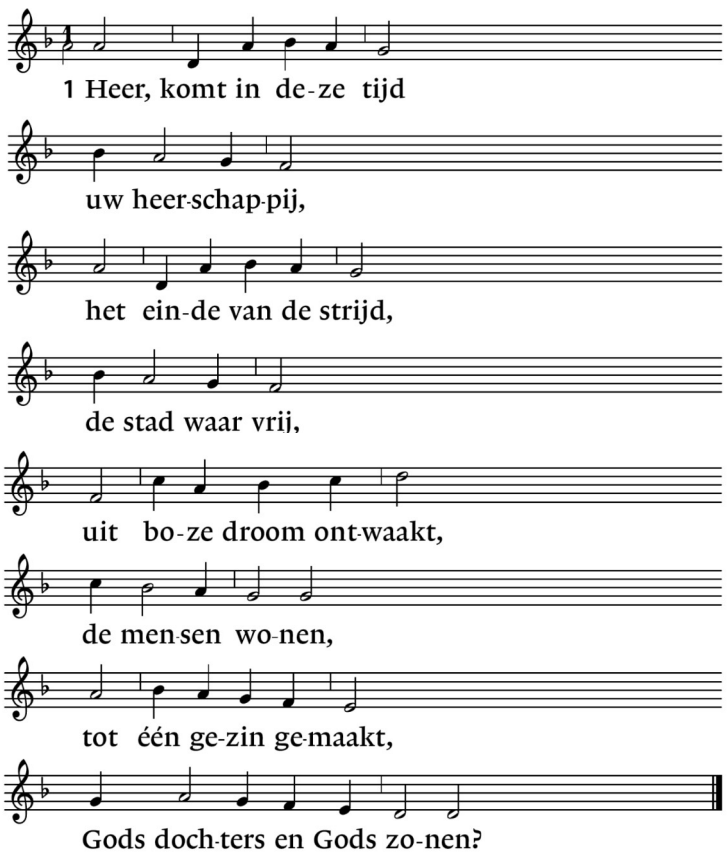
1 Looft God, die zegent al wat leeft,
der heemlen Heer is Hij,
die tussen ons zijn woning heeft.
Die ver is, is nabij.

2 Looft God, Hij stuurt het schip der kerk,
dat naar de morgen vaart.
Hij is de hartslag van ons werk,
Hij houdt het welbewaard.

3 Looft God, zijn vinger wijst ons aan,
een toren in de tijd,
dat het ten hemel toe moet gaan,
en gaat in eeuwigheid.

Korte meditatie

Zingen NLB 662

2. Heer, gaat Gij van ons heen,
in deze tijd?
Vermaakt Gij ons alleen
uw dienstbaarheid?
Laat Gij ons dan voorgoed
in hoop en vrezen
en mag uw vredegroet
het laatste woord niet wezen?

3. Uit uw verborgenheid
hebt Gij vervuld
het perk van deze tijd
met Gods geduld.
Uw woord doet telkens weer
de harten branden.
Gij blijft nabij, o Heer,
met zegenende handen.

4. Gedreven door de Geest
gaan wij getroost
de weg van alle vlees,
die onverpoosd
de Zoon des mensen gaat,
te allen tijde,
tot Hij weer voor ons staat,
zoals Hij van ons scheidde.

Gebeden, die we besluiten met stil gebed en het gezongen ‘God fan fier en hein us heit’

1. God fan fier en hein ús Heit
dat wy hilligje Jo namme,
ûnder ús sa faak ûntwijd,
troch jo eigen bern beskamme

2. Bûch de folken nei jo wet,
lit jo ryk op ierde komme.
Byn jo wil ús op it hert
en wy sykhelje ferromme.

3. Jou ús hjoed ús deistich brea
en ferjou wat wy misdiene,
sa ’t wy ek ferjûn ha, Hear,
al dy’t skuldich foar ús stiene.

4. Lit oer ús gjin neare nacht,
lied ús net yn blyn begearen.
Binne wy yn duvels macht,
Hear, ferlos ús fan ‘e kweade.

5. God fan fier en hein ús Heit,
wûnder heimnis is jo namme,
grut yn krêft en hearlikheid,
oant yn alle tiden. Amen.

Mededelingen van de diaconie, gevolgd door het slotlied NLB 663

1 Al heeft Hij ons verlaten,
Hij laat ons nooit alleen.
Wat wij in Hem bezaten
is altijd om ons heen
als zonlicht om de bloemen
een moeder om haar kind.
Teveel om op te noemen
zijn wij door Hem bemind.

2 Al is Hij opgenomen,
houd in herinnering,
dat Hij terug zal komen,
zoals Hij van ons ging.
Wij leven van vertrouwen,
dat wij zijn majesteit
van oog tot oog aanschouwen
in alle eeuwigheid.

Zegen, die we beantwoorden met NLB 425

Wy gean mei jo segen bliermoedich ús wegen,
jo wurd fan omhegen joech ús nije moed.
Hy dy’t ús behâld is, it ljocht fan ’e wrâld is,
wol waarmje wat kâld is mei syn leafdegloed.

Wat Kristus ús learde is sied ta bekearing,
wy siedzje_it op ierde en wachtsje_op wat komt.
En ûnder de hoede fan Him dy’t ús stjoerde
sill’ leafde en goedens aanst dije rûnom.